

Искъръ и Марица, отива между Чамурли и Хаджиларъ, слѣдва по тая черта прѣзъ гребена Вилина-Могила, прѣзъ височината 531, Змайлица-Върхъ, Сумнатица, и се сѣдѣса съ административната граница на Софийскій санджакъ между Сиври-Ташъ и Чадъръ-Тепа.

Границата на Румелия се отдѣля отъ границата на България на планината Чадъръ-Тепа, като слѣдва чертата на водораздѣла между коритото на Марица и нейнитѣ притоци отъ една страна, и Места Кара-Су и притоцитѣ ѝ отъ друга страна, и зима юго-источно и южно направление отъ гребена на горитѣ Деспото-Дагъ къмъ планината Крушова (исходна точка на Св. Стеф. трактатъ).

Отъ планината Крушова границата върви по чертата означена въ Св. Стефанскій трактатъ, то естѣ отива по бърдото на Черний-Балканъ, по планинитѣ Кулаги-Дагъ, Ешекъ-Ченелю, Караколъсъ и Ишикларъ, отгдѣто се спуска право къмъ юго-истокъ за да стигне рѣката Арда, по течението на която върви до една точка при селото Адакале, което остава на Турция.

Отъ тая точка пограничната черта възлиза по гребена на Бештепе-Дагъ, по който върви, за да слѣзѣе и прѣсече Марица при една точка петъ километра по-горѣ отъ моста на „Мустафа-Паша“; послѣ се оплѣзва на сѣверъ прѣзъ водораздѣла между Демирханлъ-Дере и малкитѣ притоци на Марица до Кюделеръ-Баиръ, отгдѣто се обръща на истокъ прѣзъ Сакаръ-Баиръ; оттамъ тя прѣминува долината на Тунджа, като отива къмъ Буюкъ-Дербентъ, и оставя това село и Суджакъ на сѣверъ. Отъ Буюкъ-Дербентъ върви пакъ по водораздѣла между притоцитѣ на Тунджа отъ къмъ сѣверъ и на Марица отъ къмъ югъ до височината Кайбиларъ, която остава въ Источна Румелия, минува отъ Старо-Алмалии между коритото на Марица отъ къмъ югъ и малкитѣ потоци, които се изливатъ на право въ Черно-Море, между селата Белевринъ и Алатлъ, слѣдва на сѣверъ отъ Каранлъкъ по гребенитѣ на Восна и Зувакъ, по чертата, която дѣли водитѣ на Дуката отъ Карагачъ-Су, и стига пакъ Черно-Море между тия двѣ рѣки.

Ср. С. 6.

de l'Isker et de la Marica, entre Camurli et Hadzilar, suit cette ligne par les sommets de Velina Mogila, le col 531, Zmailica Vrh, Sumnatica, et rejoint la limite administrative de Sandjak de Sophia entre Sivri Tas et Cadir Tepe.

La frontière de la Roumélie se sépare de celle de la Bulgarie au mont Cadir Tepe, en suivant la ligne de partage des eaux entre le bassin de la Marica et de ses affluents d'un côté et du Mesta Karasu et de ses affluents de l'autre, et prend les directions sud-est et sud, par la crête des montagnes Despoto Dag, vers le mont Kruschowa (point de départ de la ligne du Traité de San-Stéfano).

Du mont Kruschowa la frontière se conforme au tracé déterminé par le Traité de San-Stéfano, c'est-à-dire, la chaîne des Balkans Noirs (Kara Balkan), les monts Kulaghy-Dagh, Eschek-Tchepellü, Karakolas et Ischiklar, d'où elle descend directement vers le sud-est pour rejoindre la rivière Arda, eont elle suit le thalweg jusqu'à un point situé près du village d'Adacali, qui reste à la Turquie.

De ce point la ligne frontière gravit la crête de Bestepe Dag qu'elle suit pour descendre et traverser la Maritza à un point situé à 5 kilom. en amont du pont de Mustafa Pacha; elle se dirige ensuite vers le nord par la ligne de partage des eaux entre Demirhanli Dere et les petits affluents de la Maritza jusqu'à Küdeler Baïr, d'où elle se dirige à l'est sur Sakar Baïr, de là traverse la Vallée de la Tundza allant vers Büjûk Derbend, qu'elle laisse au nord, ainsi que Soudzak. De Büjûk Derbend elle reprend la ligne du partage des eaux entre les affluents de la Tundza au nord et ceux de la Maritza au sud, jusqu'à hauteur de Kaibilar, qui reste à la Roumélie-Orientale, passe au sud de V. Almali entre le bassin de la Maritza au sud et différents cours d'eau qui se rendent directement vers la Mer Noire, entre les villages de Belevrin et Alatli; elle suit au nord de Karanlik les crêtes de Vosna et Zuvak, la ligne qui sépare les eaux de la Duka de celles du Karagac-Su, et rejoint la mer Noire entre les deux rivières de ce nom.

Comp. S. 6.